

Szamosi Ivánné Kislányként

Ez a kép rólam készült. 1933 lehetett. Ez is nagykovácsi felvétel. Ezt is a Schillingerék vették fel, velük barátságban is voltunk. Milyen szomorúan nézek, nem tudom, miért. 1928-ban születtem. Iskolás éveim előtt Nagykovácsin éltem. Az elemi zsidó iskolát is ott kezdtem el. Arra emlékszem, hogy ott mindig jártunk a templomba. Zsidó iskola volt, ahova elkezdtem járni. A tanító bácsit is nagyon szerettem, a lánya az unokatestvéremnek, Rosenfeld Klárikának a barátnője volt. Nagykovácsin a barátaim csak zsidók voltak. Az élet abból állt, hogy együtt jártunk a strandra, nagyon jó artézi strand volt, biciklitúrákat tettünk, moziba jártunk. Még akkor békés, szép élet volt,

1935 körül. A nagykőrösi ház egy csoda volt az én gyerekkoromban. Elég nagy ház volt, két részre volt osztva, az elülső szintet laktuk mi, a hátsó szintet pedig a nagymama és Pali nagybátyám. Ott, a mi részünkben volt egy hálószoza, egy gyerekszoza, egy szalonféle, és volt egy nagy ebédlő, amit sose használtunk, mert nagyon sötét volt. Alul voltak a mellékhelyiségek, nagy spejz, egy nagy konyha, meg volt ott valamilyen cselédszobaféle is. A háttérben látszik egy lépcső, az vezetett föl a fürdőszobához. Az akkori viszonyokhoz képest modern bútoraink voltak, az ablakok nagyon szépek voltak, a házat beborította a vadszőlő vagy nemes szőlő, nem tudom. Arra emlékszem, hogy az ablakon ki lehetett nyúlani, és azt a szőlőt meg lehetett enni. Volt egy kis virágoskert, benne egy pici kis medencével, ami halaknak volt. Hatalmas nagy fák, azon gerlicék voltak, és nagy akácfák voltak, és azok alatt reggelizgettünk. Körben meg az udvar aszfaltozva volt, körbe lehetett a házat biciklizni. Az is egy kedvelt szórakozásom volt. És volt egy raktárépület-féle, ahol a gyümölcscsomagoló asszonyok dolgoztak, meg egy nagy pince, ahol a hordók álltak. Ott elég mozgalmas volt az élet.